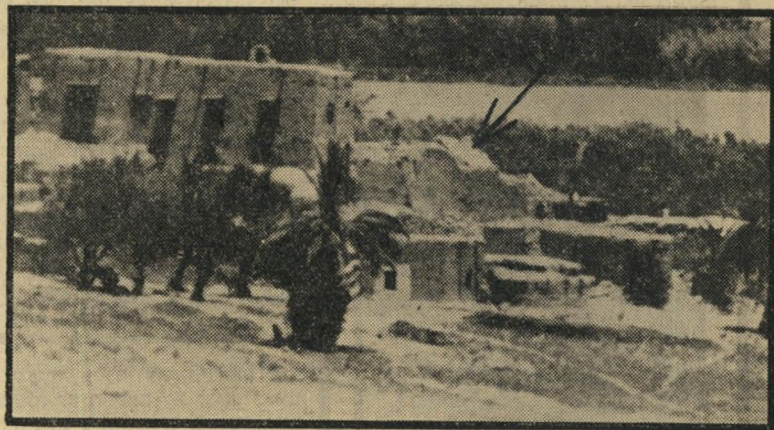

סקרנות - וחייל צעיר לחץ לשווא על ההדק

חוב הראשי

שונה - מה נשתנה בתמונה העליונה נראה ביתו של בעל החחה, כפי שצולם זמן קצר לפני הפיצוץ. בולט גג הבטון השטוח שלו. בצילום למטה: אותו בית, אחרי פעולת החבלה. הגג נהרס כלי. ברקע נראים בתי הכפר עצמה, הקרובים לבית אשר פוצץ מבלי שאנשי הכפר ירגישו.

בוחות
פתח.
זטבוע
תפת.

סלקיליה - מה התקלקל צילום אוויר, משטח ישראל, למחרת פעור לת צה"ל. במרכז מצביעים החצים על משאבות הדלק, בתחנות שפוצצו. תחנה אחת נמצאת להצטלבות, השניה מימין. ברחובות ומסביב לתחנות נראים תושבי העיר. משמאל: הפרדס דרכו עברו הפושטים.

שמדיו המגומרים התמוגו עם ענפי הפרדסים. בין קצה הפרדס האחרון לבין הרחוב הראשי של קלקיליה הפרידה רק גדר-חייל, שנמתחה על-ידי בעל-הפרדס כדי למנוע חדי רתם של גונבי-פרי. ממול ניצבו שתי תחנות הדלק, שנבחרו כיעדי הפעולה. סיפר מפקד הכוח, סגן חיפאי בן 21: "הרחוב היה מואר ומלא אנשים. משמאלנו עמד בית, שבו נערכה כנראה התנוה. שמענו קולות ומור-סיקה. ערבים רבים עברו ברחוב, מבלי להרגיש בנוכחותנו. מול תחנת-הדלק היה בית-קפה מואר."

מפקד הכוח המתין בשקט, עד שנדמו קולות השימחה בבית הסמוך. אחר-כך נתן הוראה לשניים מהחיילים לזנק לעבר בית-הקפה, להכניס את כל הלקוחות פנימה, ולדאוג שלא יצאו משם עד לאחר ביצוע הפיצוצים. שלושה מן הלקוחות הספיקו ל-הימלט, בראותם את החיילים, והם רצו אל לב העיירה כשהם מבשרים לתושבים על הפשיטה הישראלית.

הכוח התפצל במהרה לשתי חוליות - אחת לכל תחנת-דלק. אילו היתה הכוונה לפגוע פגיעה חמורה בקלקיליה, היו מבעי-רים את מצבורי הדלק התת-קרקעיים. אולם הם הסתפקו בפגיעה קטנה-יחסית: הם הניחו חומר-נפץ על חביות השמן שבתחנות, וליד המשאבות.

העובדה ששום יריה לא נורתה, אפפה את כל הפעולה באווירה משונה. ילדים ש-היבהלו על-ידי קריאות שלושת הבורחים התקבלו בסקרנות סביב החיילים, שחסמו את הדרך לתחנות, כאילו צפו בתצוגה. ה-חיילים היו צריכים לעמוד קשה כדי לגרשם בקריאות "יאללה! רוח מן הון! הסתלקו לכל הרוחות!"

בתחנת-הדלק הדרומית מצאו החיילים שומר ישי. הם קראו לו להסתלק, מפני (המשך בעמוד 16)

פיצוץ תחנות הדלק - מימיו צריח המסגד, משמאל הדלק הבוער